

BARCS és VIDÉKE

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.	Felelős szerkesztő és kiadó Skribanek Géza.	Egész évre 8 kor. félévre 4 kor. negyedévre 2 kor. Nyitár sora 40 fillér Hirdetések nagyság szerint
--	--	---

Készülünk a télre.

Sivár perspektívát tár elénk az őszi nyomasztó érzés fog el, ha a télre gondolunk. Miből fogja hideg, semmit nem jövedelmező télen át megélni a föld népe, amelylyel oly mostohán bánt el az idén a föld? Nemesak, hogy ruhára, vetőmagra való alig marad az ország számos vidékén, de biztos és szomorú kilátás van arra, hogy január táján már betevő falat sem lesz sok helyütt. Falvak, járások lesznek, ahol ismeretlen fogalom má válik a szegény nép között a buzakenyér, a hus, de meg a tej és vaj is.

Az esőzés, mely hónapok óta tartó tikkasztó szárazság után végre bekövetkezett, igaz, hogy javított valamelyest az általános helyzeten. De csak ott javíthatott, ahol még volt javítani való. Sok helyütt nem használt már az eső, mert a perzselő napsugarak kiégették mindent. De még ott is, ahol használt az eső a gyökerén álló növényzetnek, panasz és sópánkodás hangzik minden gazdálkodó ajkáról, mert az eredmény nemesak hogy messze marad, úgy minőség, mint mennyiség dolgá-

ban a tavalyi fölött, de még csak össze sem hasonlítható vele. A rossz terméssel sujtott gazdák ezzel a hozammal még a saját természetbeni szükségleteiket sem fogják tudni fedezni, hol marad még az adó? a télre való? a gyerekek iskoláztatása? Ha nem is éhínség, de a legnagyobb nélkülözés színhelye lesz tehát még az a vidék is, a hol nem perzselte el mindent a pusztító napsugár.

Ezzel a súlyos helyzettel, a mely okvetlenül be fog következni, számolni kell már most. Az állam és társadalom tőle telhetőleg tegye meg az óvintézkedéseket azon czélból, hogy a nyomort enyhítse, vagy legalább is elviselhetővé tegye.

Mert borzasztó gondolat is, hogy Európa tejjel és mézzel folyó Kánaánjában, a művelt világ éléstárában az Alföld és a Dunántul istenáldotta földjén éhínség pusztítson s éhtifusznak essenek áldozatul erőteljes férfiak, gyámoltalan gyermekek és aggok.

Szervezkedni kell ország-szerte az országos nélkülözés ellen. Nagy munka az, melyből előjáróságnak, városnak, megyének, államnak s a társadalom minden

egy-egy tehetős tagjának egyaránt ki kell vennie a maga részét. A nagy általános jótékonyági akciónak százféle módja van, melyeket e helyen még körvonalazni is lehet. De mindenütt a helyi viszonyokhoz mérten a legjobban tudjuk, milyen irányu jótékonyági akcióra van szükség és ahol e szép hivatást komolyan fogják fel, ott nem is lesz olyan inség, mely az emberek egészségében és életében tenne pusztítást.

Az állam teendői már inkább körvonalozhatók. Elsősorban a lehető legkiméletesebb módon járjanak el az adószedés terén s adókiutak és elengedések dolgában a legmesszebbre menőleg vegyék tekintetbe a gazdák súlyos anyagi helyzetét. Az érv, hogy az államnak is nagy kiadásai vannak, e viszonyok közt helyét meg nem állja, mert az állam százmilliónyi kölcsönökkel segíthet magán, míg a gazda éhen halhat, mert nincs egy koronája.

Másodsorban munkát kell adni a szegény népnek. Itt vannak a beruházások. Ha a megszavazott kétszázötven milliónyi építkezésből az idén az előirányzatnál még egyszer nagyobb meny-

T Á R C Z A.

Egy tehetséges asszony.

— Irta: *Pekár Gyula.*

Párisi naplóból jegyzem ki a következőket:

*

... Ma reggel levél Mme d'Étiolenak. Ez a fáradhatatlan szalontartó dáma csakugyan beváltja ígését, amit a tél elején tett: minden héten valami hírességet, vagy legalább is érdekes újdonságot mutat be irodalmi szalonjában. Nem más nyitotta meg a sort, mint maga Anatola France híreghagyott szerzetesi arzával és szuró, szinte ördögös szemével, utána jöttek egymásután: egy madagaszkári diplomata, egy valóságos halálra ítélt nihilista, egy híres nápolyi médium, egy Indiából érkezett budhista koldus-herceg, egy ausztráliai festő s Toru Terao, japáni professzor ...

Mme d'Étiolenak egyáltalában már néhány kitűnő fogás sikerült, ami szalonját illeti, kéréllhetetlenül erélyes ő. Tavaly ugyszólván haldokolva hozatta el

magához a dicső, öreg Ambroise Thomast, — ezidén már egyszer kölcsönkérte a „Mercure“-től a nehezen kapható és romantikus csinos Pierre Louys-t és az idény végére megígérte nekünk — d'Annunzio! D'Annunzio lesz szalonjának ezidei főszencziója, nem tudom, hogy fogja elhozni, de annyit már eddig is kivisz merész ígéréttel, hogy sikeresen harezol a többi „szerdai“ szalonok ellen s nem ereszt ki híveit a kezei közül ... Nos, diadallal írja, hogy szerdája ma ünnep lesz, egy „Valéry-ünnep.“

Valéri? Bevallom, pillanatra nem voltam a helyzet magaslatán. Ez a Páris csakugyan a világ közepe: az egész emberiség gondolatésatornái ide torkollanak össze s mindennap annyi igazán érdekes, új egyéniség tűnik fel, hogy lehetetlen valamennyit számon tartani. Néha megijedek tőle, milyen szédítő gyorsasággal élnek és felednek itt az emberek. Egyik nagy benyomás örökké a másikat kergeti és soha nincs idő arra, hogy e benyomások gyökeret verjenek és meggyőződésekké nőhessenek fel. Eredmény: az emlékező tehetség csodálatos gyöngülése.

Páris csak tegnapra, legfeljebb tegnapelőttre emlékszik ... Nagyszerű iskola a feltűnni vágyóknak, p. o. a mi hiu gavalérjainknak, kikről, ha Pesten nagy garra nyilvánosan elköltötenek pár tizezer forintot, a hálás város hónapokig beszél. Itt teljességgel lehetetlen feltűnni. A tízmilliók maharadsára ki idejött mulatni, csak egy napig figyelt Páris, addig, míg az első millióját felváltotta. Az egyedüli mód, hogy Páris háromnapnál tovább figyeljen az emberre, az, ha anarkistakép revolvert emel a köztársaság elnökére.

Valéry? Egyszerre aztán a homlokomra ütöttem s magam is lelkes kíváncsisággal kiállítottam fel: Bravo Mme d'Étiolenak! Ez már derék, végre hát megláthatjuk ezt a rejtélyes, genialis asszonyt!

Ki is ez a Jehanne Valéry voltakép? Hamar előkerestem a „Figaró“ egy minapi számát. Nem is egy, hanem négy kritikus írt egy cikkben egyszerre ennek az asszonynak a Georges Petit kistermében rendezett kiállításáról. Négy kritikus: egy festészeti, egy szobrászati, egy zenei

nyiséget fogantatásának, ez alig jelent nagyobb megterhelést az államra nézve, de százazrek nyomorán segíthet. Ez becsületes, egyszerű és biztos módja a segítségnek.

S e helyen nem hagyhatjuk figyelmen kívül a közönségnek azon nagy zömét, melyet közvetve sújt az inséges esztendő a nagy drágaság által. Már egyre másra ütök fel fejüket a drágaság hiénái, pékek, husvágók, tejszállítók nyakra-főre emelik az árakat, hogy a köznyomorból busás haszonra tegyenek szert. A hatóságok szigorú kötelessége az élelmiszerek szolgáltatóit ellenőrizni, hogy ne élhessenek vissza a sanyaru helyzettel. Kár, hogy nincsen meg, mint a középkorban volt, az az inségtörvényünk, a mely börtönnel sújtotta azt a termelőt, kereskedőt vagy iparost, aki inség idején kénye-kedve szerint csigázta fel az élelmiszerek árát. Nagyon is szükség lenne most egy ilyesfajta törvényre!

H i r e k.

— **Halálozás.** Mély gyász érte Weisz Jakab köztiszteletben álló bacsai gabona nagy kereskedőt és családját. Ugyanis négy gyermekük közül egyetlen fiú gyermekük: Weiss Arthur, a bacsai intelligens ifjúság egyik simpatikus alakja hunyt el hosszú betegeskedés után múlt hó 31-ikén, 29 éves korában Bácsoson. A korán elhunyt fiatal ember halála általános részvétet keltett, jólelküségéért, barátságos modoráért szerette, becsülte mindenki. Temetése az izr. vallás szertartásai

szerint e hó 2-ikán, délelőtt 11 órakor ment végbe, igen nagyszámu résztvevő közönség jelenlétében. Koporsóját, melyet a gyászházból barátai vittek ki az udvarba, szebbnél szebb élővirágból készített koszoru díszítette. Koporsója felelett dr. Löwinger Salamon, Nagyatád megválasztott új főrabbija mondott feukölt hangon remek szép gyászbeszédet. Megható volt ezután a megindult gyászmenet. A gyászkoesi oldalán 12 fehér ruhába öltözött fiatal leány fekete vállszalaggal és ugyanannyi fiatalember jóbarátja, fekete ruhában, fehér vállszalaggal, kísérték a koporsót, mely után a mélyen megtört atya gyalog követte egyetlen fiát utolsó útjára. A nagyszámu gyászkisérlet részint gyalog, részint hosszú kocsisorban vonult Bácsoson végig, a hosszú uton, az izr. temetőig. Itt a sírnál az elhunyt egyik legjobb barátja, Fuchs József bucsuzott el a jóbarátok nevében megható szép szavakkal. Legyen boldog síri álma, a korán elhunyt szép reményü ifjunak — a szülők fájdalmát pedig enyhítse a közrészvét, mely oly megható módon nyilvánult meg a gyász eset alkalmával!

— **Esküvő.** Augusztus hó 30-ikán kedden délelőtt 11 órakor esküdtek Heilpern Szerén és Schäffer Mór a helybeli izr. templomban örök hűséget egymásnak. A templomban szép számban jelentek meg a szülők és a menyasszonynak tisztelői. Az esketésnél a tapolcai főrabbi, Dr. Schönwald Károly és a pécsi főkantor, Ernster Géza funkcionáltak. Dr. Schönwald Károly főrabbi szónoki tehetségét már ismerjük, — sőt szűzbeszéde alkalmával hosszabban méltattuk is. Most is ragyogó pompával érvényesítette szónoki tehetségét és feukölt szárnyalását ékes stílusának méltán megbámultuk. Ernster Géza pécsi főkantor pedig remek hangjával nagyban emelte az amugy is díszes esküvő fényességét. — A magunk részé-

ről sok boldogságot kívánunk az új párnak.

— **Országos vásár.** Az e hó másodikán tartott bacsai országos vásárt nem csak az esős idő silányította meg, de nagyobb zürzavart s kellemetlenséget okozott még inkább a vásárra jövő vidéki népnek a vörheny miatt tett óvintézkedés. Ugyanis napokkal ezelőtt Bácsosról kérvény lett beadva az iránt, hogy a Bácsoson még nagyban uralkodó vörheny-járvány miatt a belügyminiszter ne engedje megtartani a szeptember másodikára eső országos vásárt. Emlegették is egypáron, kik tudomást vettek a kérvényről, hogy a bacsai országos vásár a vörheny miatt nem lesz megtartva, de a közönség nagyobb része nem is gondolt arra, hogy e végett az országos vásár betiltassék. A belügyminiszter a vásárt csakugyan nem szüntette be, de előtte való nap mégis elküldte Budapestről Bácsosra Dr. Blum Ödön szakközeget, hogy itt a vásár alkalmával az óvintézkedéseket megtétesse. Ez pedig az volt, hogy bent az utcákon keresztül nem volt szabad vidékieknek a vásárra kimenni s csak a városon kívül, nagy kerülő utakon volt nekik szabad oda jutni, mi bizony nagy idővesztésbe került. És a nép nagyrésze még mindig nem tudta, ezekre a rögtönzött óvintézkedésekre, az utak lezárása után, hogy voltaképen az országos vásár van-e lezárva, vagy csak a községben odavezető utak, szóval egy darabig zürzavar s tétozás állt be. S ugy ezek miatt, valamint az esős idő miatt is, bizony csak gyenge vásárunk volt.

— **Az atádi új főrabbi.** A nagyatádi izr. anyakönyvi kerület, megválasztott új főrabbiját, dr. Löwinger Salamont múlt hó 31-ikén igtatta ünnepélyesen hivatalába a következő sorrendben. Déli 12 órakor a somogyosobbi állomásnál ünnepélyesen fogadták a főrabbit. Délután fél

és egy irodalmi kritikus. Nyilván megirhatta volna egy ember is ezt az ismertetést, de hát a lap ép tüntetni akart s azért vett négy elsőrangú ítézt, hogy annál jobban dicsőítse azt a nőt, ki a „specialismus“ e szűkkeblü korában ekkora esodába menő „univerzális“ tehetséget árul el. Tényleg alig látott a világ még ilyen sajátos kiállítását. Madame Jehanne Valéry festő, szobrász, zeneszerző és író volt egyszerre, nemcsak hatalmas festménytárlatot és szoborkiállítást mutatott be, hanem a délután bizonyos óráiban egy elsőrangú hangversenyének nő meg egy ifjú zongoravirtuóz előadják zeneszerzőműveit, — esténként pedig az „Odéon“ egy művésze elszavalja verseit. Regényeit ott árulták a kiállításon s mindenki tudta, hogy a „Comedie“ is felfedezvén őt, végre elfogadta előadásra egy régebben beadott Proverbe-jét . . . A világ elbámult. És a Figaro nagyon kiemelte, hogy itt nem valami kapkodó dilettánsról van szó, aki mindenbe belekezd és semmiben sem viszi semmire, hanem egy kész nagy művésztől, aki négy művészetbe fogott bele és mind a négyben „érthetetlen“ magasra vitte. És nem utánzott Madame Valéry senkit, ki volt az zárva, hogy udvariasság művészek segíthettek volna neki: festményei, szobrai, muzsikája, irodalma mind

hasonlítottak egymáshoz, mind testvérek voltak ennek az asszonynak az új és teljesen egyéni ihletében . . . Festményeiről szólva Iriarte csodálattal említette új színei s hangulatai naiv erejét és kompozíciójának nőies merészségét, szobrai előtt maga Falguière mester levette a kalapot és kiírta, hogy felfogásában, „friss eredetiségében“ egész új irányt lát, mely hivatva volna, az antik szobrászatot a modernnel kibékíteni. Zenedarabjait méltatva Bruneau bevallotta, hogy kár Madame Valérynek hangversenyében elforgácsolni tehetségét: drámai tehetségével írjon nagy operákat . . . Ami írói tevékenységét illeti, a közönség nagy csodálkozására nem más, mint maga Bourget vállalta magára regényeinek és költeményeinek az ismertetését. Minden udvariasságást félretéve, lelkesen hasonlította őt Chateaubriandhoz, dicsőítte meglepően eredeti invencióját s azt a nőiesen merész meseszöveget, „amelyben az asszonyok nyilván felette állanak már a férfiaknak“ . . . Aztán szokott lélektani módszerével nemcsak összegezte ítéztársai véleményét, hanem ennek „a női rejtélynek“ a mélyére igyekezett hatolni . . . Ugyszólván egybehangzóak mind a négyünk ítélete, „írta“, — mind a négyen látjuk a tehetséget, látunk olyan kezdetet, ami más férfnál tisz-

tességes végsikernek is beillenék s álmélkodva kérjük: miért állt meg az egyes művészetekben mindig a legjobb reményekre jogosító ponton? Egyáltalában miért foglalkozott ennyi műfajjal? Hisz ha bármelyikre, de — egy ágra tömörítene tehetségét, — mi lehetne belőle! Iriarte azt akarja, legyen festő, Falguière azt, legyen szobrász, Bruneau indulatosan követeli, őt a zenének, én pedig a magam részéről megvagyok győződve, hogy ha nem szenteli magát kizárólag az írói pályának, korunk egyik legérdekesebb talentumát veszíti el benne . . . De hisz Mme Valéry ennyi művészet mellett még sokkal nagyobb lélektani probléma. Mi a titka ennek a sfinxnek, aki nyilván játszva teremt remekműveket s aztán női hűtlenséggel játszva hagyja ott a művészeteket, — aki egészben véve megszegyeníti e beteg kor férfvilágát s „univerzális“ tud lenni a művészetekben, mint egykor Humboldt univerzális volt a tudományokban. De hisz a művészetben még sokkal nehezebb univerzálisnak lenni, majdnem lehetetlen. Írás és festészet még járja együtt, — de hát a szobrászat és zene? És mindennekfelett ez a négy együtt? Férfi alig volna képes ily ellentétek kibékítésére: a női lélek, fájdalom, még ismeretlen gazdagsága és simulékonyasága kell ekkora végletek kiegyenlítéséhez.

két órákor istentisztelet, délután 3 órákor tisztelgés s este 8 órákor társas-vaesora tartatott tisztelőre.

— **Drága hus-ár.** Általános a panasza Baroson a még mindig oly drága hus-ár ellen. Pedig jól tudjuk, hogy a drága takarmány, kukoricza s burgonya miatt, mit a nagy szárazság okozott, megolcsult a jószág ára, a gazda kénytelen olcsóbb árért eladni jószágát, de azért a mészárosok még mindig tartják a magas árt, nevezetesen a borju hus kilóját 70, a sertés-hus kilóját 60 krért mérik. Nagyobb városokban sem drágább a hus, mint nálunk, pedig ott költségesebb a jószág beszerzés, míg vidékünkön, ha a mészárosok utánna járnak, olcsóbban vásárolhatnak már jószágot és olcsóbban mérhetik a húst is.

— **Kutba esett** múlt hó 30-ikán Kálmánesán, Kovács István földmives s a szerencsétlent már csak halva huzhatták ki. Másnap, 31-ikén ejtették meg rajta a hivatalos bonczolást.

— **Agyonlőtt földmives.** Mint tudósítónk írja, Német Ladon múlt hó 30-án, eddig még ismeretlen tettesek, orvul, agyonlőtték Pók József odaváló földmivest, midőn éjjel a faluból haza-felé ment. A szerencsétlen ember valószínűleg boszszunak esett áldozatul. Az eset színlelyére Szigetvárról hivatalos bizottság küldetett ki.

— **Szarvasmarha díjazások.** A „Somogy megyei Gazdasági Egyesület“ a földmivelésügyi miniszter anyagi segélyezésével, ez év szeptember havában 3 községben díjazt meg magyar, mint nyugati (piros-tarka) tenyésztőket. Nevezetesen f. hó 11-én délelőtt 9 órákor Boldogasszonyfán 265 korona díj fordított díjazásra, mely díj, mezőgazdasági gépek és eszközök fejében következő hat részletben lesz kiosztva: I. díj: 100, II. 60, III. 30, IV. 25, V. 25, VI. 25 korona értékben.

A messze jövő nőben még egészen újjá születhetik a művészet... Most, hogy együttlátjuk műveit, mindannyian emlékszünk korábbi években kiállított festményeire, szobraira előadott zenedarabjaira és kiadott regényeire. Dícsértük is e művekért akkor, főleg, mert nagy reményekre jogosítottak, de aztán elhallgattunk. Miért? Azért, mert ő is elhallgatott. Hisz ismétlem, itt a rejtély: ki ez a csodálatos asszony, aki érthetetlenül abba hagy mindent és épp a legszebb pillanatban?”

Ahogy este a Parcs Monceau át mentem, még egyszer kíváncsian gondoltam át mindezeket. A párisi irodalmi élet estélyeire az embernek olyan készületen kell mennie, mind egy vizsgára, ha igazán élvezni akar... Nos, ritkán láttam oly lázas sokadalmat a Madame d'Étiolle terében, mint ezuttal. Meg kell jegyezni, hogy négy pompás terme volt ennek a szalonnak: mind a négy különböző szimbolikus jelentőséggel. Az elsőben, a tiszta Louis teremben fogadta a háziasszony a mindennapi szellemes írókat, növekvő tehetségeket, a második, tiszta fehér, oszlopos Empire teremben a már ismert hivatalos nagyságokat, például az akadémusokat üdvözölte, kiknek meddő hallhatatlansága és pompázatos unalma illet ehhez a klasszikus hidegséghez.

(Folyt. köv.)

A második díjazás Göllén, folyó hó 18-ikán délelőtt 10 órákor s a harmadik Alsokon ugyanaznap délelőtt fél 12 órákor lesz megtartva, mindkét helyen ugyan- csak 265 korona érték lesz fordítva a fent már jelzett hat részletben. Díjazási feltételek: 1. Díjat csak a somogy megyei volt urbéresek vagy ezekhez hasonló körülmények közt gazdálkodó somogy megyei tenyésztők tehenei nyerhetnek. 2. Csupán oly tenyésztőknek díjaztatnak, melyek a bemutatáskor 3, illetve negyedik életévüket betöltötték. 3. Pályázók tartoznak községi bizonyítvánnyal igazolni, hogy elővezetett teheneik növendékmarha koruktól fogva nevelésük alatt voltak.

— **A Budapesti Ujságírók Egyesülete** segélyalapja javára egy Almanach ad ki, melyben 100 magyar író munkája fog megjelenni és 25 neves festőművész festményei, mint különálló műnemek lesznek a műben. Az Almanach igazán személt és lelket gyönyörködtető nagy albumalakú díszmű lesz. Ára 5 forint. — Megrendelések a „Budapesti Ujságírók Egyesülete Almanachja“ kiadóhivatalához küldendők, Budapest, VII., Károly-körút 9. sz. Mutatóul tárcza rovatunkban közöljük Pekár Gyula cikkét, melyet az Almanach számára írt.

— **Raktárkimutatása** a magyar-leszámitoló- és pénzváltóbank barcsi raktárainak. Készlet f. hó 15-én 237078 mm. 3781650 kor. bizt. ért. Beraktárlás f. hó 15--31-ig 31933 mm. 646450 kor. bizt. ért. Összesen: 269011 mm. 4428000 kor. bizt. ért. Kiraktárlás f. hó 15--31-ikéig 32774 mm. 573050 kor. bizt. ért. Készlet 31-én 236237 mm. 3855050 kor. bizt. ért. Részletezés: 7184 mm. buza, 1560 mm. rozs, 1779 mm. árpa, 35467 mm. zab, 184594 mm. tengeri, 2830 mm. hüvelyek, 1333 mm. liszt, 1490 mm. különféle, összesen 236237 mm. Baros 1., 1904. évi augusztus 31-ikén.

Szombati levél

Gyász.

Immáron öt hete
Nyugszik az én lantom,
Nincs eszem a versen,
Inkább tán a hantón!
Képzetelem elszáll
Ki a temetőbe,
Hallgatja, milyen a
Fűzfák kesergője.
Tán jövőm sejtése,
— Tán a lelkem vágya —
Víz képzetelem,
Sírok országába:
Fiatalon elhunyt
Ártatlan kis lelkem
Bűnösök lelkével
Összeölekeznek
S vad vihar szelében
Szól felém az ének,
Ugy rémlik, mintha már
Engem temetnének.

Szaporodnak ott kint
Egyre a sírhalmok! . . .
Kik már lent nyugosztok
Beh boldogok vagytok!
Nektok a szenvedés
Meggzúnt mindörökre,
Boldogan nyugosztok

Anyáknak ölébe!
S mi, kik fent a földön
Járunk, küzdünk, vérzünk,
Látjuk hol ér véget
Véres küzködésünk:
Tragédiás élet,
Vigjátékos élet;
(Mindegy, bármilyen is)
Egy a véged néked:
Mindnyájan békében
Megnyugszunk ott alatt,
Ha ránk borul a hant!

Elkísértünk egyet —
Beh sokan szerették!
Láttatok, néztétek
Hányan megkönnyezték?
Volt-e olyan ottan,
Aki nem sirt volna?
Ugy látszott Turi a
Városnak halottja.
„Öznek elejében
Levelek sárgulnak,
Elsárgult levelek
Egyre-egyre hullnak.
Az életnek fáján
Ilyen levél voltál,
Az élet fájáról
Örökre lehulltál!“
Nyugodjál békében!
Könnyű legyen alatt
A rád boruló hant.

Cyranó.

Kérjen mindenki

saját érdekében

Valódi Kathreiner-féle Kneipp-maláta kávé

csak oly csomagokban, a melyek a
Kneipp páter védjegyét és a Kath-
reiner nevet viselik, és kerülje gondo-
rni a silány utánzatok elfogadását.

04.11/b

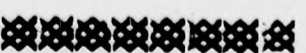
Egy tanonc

felvétetik

Weisz Sándor kereskedésében
Baroson.

Hirdetések

jutányos áron

 felvétetnek

e lap kiadóhivatalában.

Gresa János

kalapos mester.

Barcs Ország-ut uleza 127.

(Herczeg-féle ház.)

Ajánlja a n. é. közönség szives figyelmebe nagy választékban raktáron tartott

minden formában

saját készítményü

nyulször és gyapju kalapjait,

valamint **legelső gyáraktól előállított kész kalapokat,** a legmodernebb kivitelben, **3—10 koronáig,** gyermekeknek **2—3 koronáig.** — Továbbá készít drágább és olcsóbb filez-eszímát, borszűrőt, lovagló és izzasztó filezet, a legjutányosabb ár és pontos kiszolgálással.

17—25

CLAYTON & SHUTTLEWORTH LTD
Budapest, Váci-körút 63,
által a legjutányosabb áruk mellett ajánlatnak:
Locomobil és gőzcseplőgépek,
szalmakazalozók, járgány-cseplőgépek, lóhere-cseplők, tisztítórosták, konkolyozók, kaszáló- és aratógépek, szénagyújtók, boronák,
szorvetőgépek, Planet jr. kapálók,
szecskavágók, répavágók, kukoricza-morzsolók, darálók, őrlőmalmok, egytemes acél-ekék, 2- és 3-vasu ekék és minden egyéb gazdasági gépek.

17—18

Esemény

a magyar
irodalomban!

Nagy képes Világtörténet

AZ EGYETEMES TÖRTÉNELEM
KLASSIKUS KÖNYVE,
A LEGGAZDAGABB TÖRTÉNELMI
KEPTÁR 000000

Tizenkét kötetben.

Eddigélé hat kötet jelent meg. — Négy havonként jön egy-egy kötet.

Bővebbet a prospektus, melyet mindenki ingyen kap.

A teljes mű ára

192 korona.

Szerkeszti a legkiválóbb magyar írók közreműködésével:

Marczali Henrik.

Megrendelhető

3 koronás
csekély havi
részletfizetésre

e rendelőlapon segélyével, mely kivágandó és levelezőlapra ragasztva hozzánk beküldendő.

Révai Testvérek Irodalmi Intézet Részvénytársaság

Budapest,
VIII, Üllői-ut 18

A Nagy Képes Világtörténet

azért reménye a magyar irodalomnak, mert az első teljes, tökéletes, minden igényeknek megfelelő világtörténelem.

A Nagy Képes Világtörténet

megjelenésével minden más világtörténeti mű elavult és érdektelenné vált.

A Nagy Képes Világtörténet

az élet bibliája nélkülözhetetlen és mindenkinek, a ki művelt ember akar lenni.

A Nagy Képes Világtörténet

az a mű, melyből az egyén, a család, a társadalom hazaszeretetet és összetartást tanul.

A Nagy Képes Világtörténet

fejleszti a műizlést, táplálja a tudást, nemesíti a lelket.

A Nagy Képes Világtörténet

briliáns stílusával és pompás illusztrációival nemcsak tanít, hanem oktatta gyönyörködtet is így a legnagyobb szellemi élvezetet nyújt.

Ezzel megrendelem a Révai Testvérek Irodalmi Intézet Részvénytársaságtól Budapesten a

Nagy Képes Világtörténet

című művét 12 kötetben 192 koronáért, tudomásul vevén, hogy eddigélé hat kötet jelent meg s további kötetek 4 havonként jelennek meg. Kötelezem magam a társaság pénztárába Budapestre a szállítástól kezdve 3 koronát havonként mindaddig befizetni, míg a mű teljes vételára törlesztve nincsen. Az esetleg elmaradó részletek költségemre postai megbízás útján szedhetők be és ennek be nem váltása esetén a mű teljes hátralékos vételára esedékesse válik. A mű további kötetei a megjelenéshez képest és fizetési arányában szállítandók.

Kelt;

Név:

Állás;